

andet til det, end hvad jeg har læst i Bladene af og til, og der har man med visse Mellemløb kunnet læse, at nu var der visse Forhandlinger i Gang, saa vidt jeg forstod, imellem Ministeriet og Børsen og Bankerne om Foranstaltninger til at begrænse denne Nedgang af Værdierne paa Børsen. Jeg har forundret mig noget over, at Ministeriet var med i saadanne Bestræbelser, forsaavidt som jeg ikke kan se, at det er nogen offentlig Interesse, der ligger i, at Papirerne holdes oppe i en særlig Pris. Lige saavel som Papirerne til et vist Tidspunkt var svimlende højt oppe, saaledes kan der komme Tider, da de gaar langt ned, og der har sikkert ikke været nogen synderlig Bestræbelse, i hvert Fald ikke fra Bankernes Side, for at holde disse Papirers Kurser nede, den Gang de var steget højt op. Vil Bankerne udfolde Bestræbelser for at holde dem oppe, maa de have Lov til det, men jeg har vanskeligt ved at se, at det er en offentlig Interesse, saaledes at man behøver at paakalde Ministeriets Medhjælp. Jeg vil spørge den højtærede Handelsminister, paa hvilken Maade og i hvilket Omfang Ministeriet har deltaget i et Samarbejde med Bankerne og Vekselererne med det Formaal at holde Papirkurserne oppe, hvilke Foranstaltninger man i saa Henseende har været med til at gennemføre, hvis man har været med til at gennemføre saadanne Foranstaltninger. Da jeg ikke ved noget nærmere om det, maa jeg nøjes med at rette en saadan Forespørgsel, men jeg vil sige, at det er noget underligt paa et Tidspunkt, da man taler om Prisenedgangens Velsignelse overfor hele den øvrige Del af Verden og navnlig de Velsignelser, der er kommet over Arbejderklassen, fordi Priserne gaar ned paa Artikler, som efterhaanden skal omsættes i Forbruget — jeg synes, det er noget mærkeligt paa et saadant Tidspunkt samtidig at foretage maaske officielle, men i hvert Fald halvofficielle Bestræbelser for at træffe Foranstaltninger til at holde Priserne paa Papirerne oppe, da det kun kan medvirke til, at det varer længere, inden Prisen faldet kommer paa de Varer, som den store Befolkning skal bruge.

Green: Som det allerede er fremhævet af de foregaaende Talere, er det jo meget hurtigt efter Fondsbørslovens Vedtagelse, at man nu skrider til dens Revision. Loven blev vedtaget den 4. Oktober 1919; den traadte først i Kraft den 1. Januar 1920, og den

Revisionsbestemmelse, som Loven indeholder, gaar ud paa, at den skal revideres inden Udgangen af 1925. Naar den nu allerede efter 5 Fjerdingaars Forløb kommer til Revision her, kan man altsaa ikke benægte, at det er meget hurtigt; men det er jo ogsaa et fuldstændigt nyt Lovgivningsomraade, man her er inde paa, og det er da i Virkeligheden kun ganske naturligt, at man har maattet prøve sig frem; og at der hurtigt kan vise sig Forhold, som det kan være naturligt at ændre. Den ærede foregaaende Taler (Bramsnæs) var inde paa et Spørgsmaal, som efter hans Mening burde have været Hovedmotivet til allerede nu at fremkomme med et Revisionsforslag, nemlig det under forrige Behandling meget omdebatterede Spørgsmaal om Vekselerernes Ret til at gøre Forretning for egen Regning. Jeg er ganske enig med den ærede foregaaende Taler i de Udtalelser, han fremsatte i den Henseende, og har ogsaa oftere haft Lejlighed til at udtale dette. Jeg kan imidlertid ikke forstaa, at det i og for sig vilde være et rimeligt Motiv til at søge en Revision af Loven allerede nu, at man ønskede at behandle dette Spørgsmaal paa ny. Det viste sig jo ved den tidligere Behandling, at netop her var det, den store Vanskelighed laa, at det netop var det Punkt, som i saa høj Grad truede med at umuliggøre ethvert Resultat af Lovgivningsbestræbelserne. Og da man neppe kan have indvundet Erfaringer i modsat Retning i den efterfølgende Tid, maa jeg sige, at jeg vilde have været forbavset, hvis man havde ment, at der i dette kunde søges et naturligt Motiv til atter at forelægge Rigsdagen denne Sag.

Ser man paa Lovforslagets Præmisser, hvad der der er anført som Motiv til, at Rigsdagen allerede paa nyskal beskæftige sig med Fondsbørsloven, vil det fremgaa af de indledende Bemærkninger, at dette er det Punkt, som omtales i den gældende Lovs § 9 og i Lovforslagets § 6, nemlig Spørgsmaalet om den gennem mange Aar omdebatterede Afviklingskasse, som den nu kaldes; det betyder i Virkeligheden Indførelse af regelmæssige Tidsforretninger paa Københavns Børs. Det anføres i Motiverne, at man har arbejdet videre paa denne Sag, og at man ønsker den Lovbestemmelse, som derom findes i den gamle Lov, ændret. Den højtærede Handelsminister sagde ved Fremsættelsen, at § 9 i Fondsbørsloven er en Løfteparagraf, og man var nu kommet Sagen saa meget nærmere, at man fandt det formaalstjenligt at foreslaa disse nye Regler. Jeg maa sige, at ser man paa de Regler, der her fore-